

Ο αιώνας πού πέρασε κατά

κοινή ομολογία αποτέλεσε για τη γυναίκα μία χρονική περίοδο πολλών και ποικίλων κοινωνικών και επαγγελματικών κατακτήσεων.

Υπάρχουν ωστόσο θρησκείες και πολιτισμοί όπως ο Ισλαμικός, πού εξακολουθούν να τοποθετούν τη γυναίκα στο περιθώριο αρνούμενοι να της αναγνωρίσουν στοιχειώδη δικαιώματα.

της Δρ. Αρετής Δημοσθένους-Πασχαλίδου,

Θρησκευολόγου-Κανονολόγου

Πριν την ανατολή της μουσουλμανικής θρησκείας στην Αραβία, η κατάσταση ήταν γενικά πολύ άσχημη για τη γυναίκα. Ο αμείλικτος νόμος της ερήμου, η δίψα για αίμα και ο ατομιστικός αγώνας για επιβίωση επηρέαζαν σημαντικά και τη βασικότερη πτυχή της ζωής, τον γάμο, εμποτίζοντας με εκδίκηση και αγριότητα πολλές από τις εκδηλώσεις του, καθώς και τα πρόσωπα που συμμετείχαν σ' αυτόν. Η γυναίκα δεν ήταν «συνέταιρος» κατά τη σύναψη του συμβολαίου του γάμου, αλλά απλώς το «αντικείμενο», θα λέγαμε κάποιας πράξης συναλλαγής. Λύση του γάμου με κοινή απόφαση των συζύγων ήταν αδιανόητη, καθώς δικαστική λύση δεν υπήρχε και οι άνδρες ήταν οι κύριοι και εξουσιαστές όχι μόνο της οικογένειας, αλλά και της μοίρας του γάμου γενικότερα. [\(περισσότερα...\)](#)